

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6342

гр. София, 26.08.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в закрито заседание на 26.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

като разгледа дело номер **8365** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал.4 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.65, ал.4, изр.2-ро от Закона за общинската собственост /ЗОС/.

Образувано е по искане на В. Б. К. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РКР20-РД48-10/10.08.2020г. на кмета на Район „К.“-СО, с която на основание чл.65 ЗОС е наредено изземването от оспорващата и членовете на нейното домакинство на общински имот – жилище, находящо се в [населено място],[жк],[жилищен адрес]0, инкорпорирано в жалба срещу заповедта. Последната е издадена след прекратяване на наемното правоотношение със Заповед № РКР20-РД09-128/07.07.2020г. поради това, че жилището не се използва по предназначение – не се обитава от настанените в него, повече от 6 месеца.

Искането за спиране предварителното изпълнение на акта е мотивирано с твърдението, че оспорващата няма друго жилище, на 82 години е и е с диагноза А., за което представя доказателства.

Ответникът не ангажира становище по искането.

Съдът, след като се запозна с изложеното в жалбата и писмените доказателства по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл.65, ал.1 и ал.2 ЗОС, общински имот, който се владее или държи без основание, не се ползва по предназначение или необходимостта от него е отпаднала, се иземва въз основа заповед на кмета на общината, съответно на кмета на района - в градовете с районно деление. В ал.4 на същата разпоредба законодателят е възприел, че защитата на обществения интерес налага изключване на суспензивния ефект на жалбата срещу заповедта по ал.1, като е предвидил, че обжалването ѝ не спира изпълнението, освен ако съдът разпореди друго.

В производство по чл.166, ал.4 АПК е предвидена възможността съдът да спре допуснатото по силата на отделен закон предварително изпълнение, когато не се

предвижда изрична забрана за съдебен контрол, по искане на оспорващия при условията на ал.2. Предметът на доказване обхваща установяването на факти, които да обосноват извод за евентуалното настъпване на значителна или трудно поправима вреда за оспорващия, като резултат от предварителното изпълнение.

С оглед посочения ред, съдът намира искането за допустимо – инкорпорирано е в жалба срещу оспорения административен акт, същата е подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и е неблагоприятно засегнато от разпореденото премахване. Съдът намира, че е спазен и 14-дневният преклузивен срок за оспорване, регламентиран в чл.149, ал.1 АПК вр. чл.65, ал.4, изр.1-во ЗОС.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

В случаите, когато законът допуска предварително изпълнение на административни актове от определен вид, както е в настоящия случай – арг. чл.65, ал.4, изр.2-ро ЗОС, той презумира наличието на една или повече от предпоставките на чл.60, ал.1 АПК.

Разпоредбата на чл.166, ал.4 АПК предвижда, че допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2 - ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Следователно, условие за спиране на предварителното изпълнение на заповедите, с които се нарежда изземване на имот – общинска собственост, е наличието на такова засягане на друг интерес, който е равен на посочените в цитираната разпоредба, като в тежест на жалбоподателя е докаже, че от предварителното изпълнение на акта може да последва значителна или трудно поправима вреда - чл.166, ал.4 във вр. с ал.2 АПК.

Не се спори по делото относно възрастта на жалбоподателката, както и по отношение на здравословното ѝ състояние. Видно обаче от приложените с административната преписка доказателства, тя не живее на адреса – по делото е представен протокол вх.№ РКР19-ВК91-112/27.11.2019г., съставен от управителя в етажната собственост и подписан от част от етажните собственици, видно от който в общинското жилище от години не живее никой, периодично се появява възрастна жена, която остава в жилището за няколко часа, апартаментът стои празен и не се заплащат месечните разходи, свързани с поддръжката на чистотата във входа на сградата.

Съгласно протоколи от 09.12.2019г. и 08.01.2020г., съставени от служители на районната администрация, жилището е посетено на посочените дати, не са открити настанените в него лица, по сведения на Н. Б. – живуща в ап.44, жилището не се обитава. Според огледа, извършен отвън от служителите на районната администрация, жилището изглежда необитаемо.

При тези доказателства, обусловили прекратяването на наемното правоотношение /по делото не се твърди и не са представени доказателства за оспорване на заповедта за прекратяването му/, не може да се обоснове извод за основателност на твърденията на оспорващата за настъпване на твърдените в жалбата неблагоприятни последици от предварителното изпълнение на оспорената заповед, поради което искането се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено. Евентуалното наличие на вреди, освен това, подлежи на обезщетяване, в случай, че бъде установена незаконосъобразността на акта.

Водим от горното и на основание чл.166, ал.4 АПК вр. чл.65, ал.4, изр.2-ро ЗОС, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на В. Б. К. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РКР20-РД48-10/10.08.2020г. на кмета на Район „К.“-СО.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: